

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 23 Ιουλίου 2018 — RE κατά Praxair MRC

(Υπόθεση C-486/18)

(2018/C 352/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: RE

Ανααιρεσίβλητη: Praxair MRC

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 2, σημεία 4 και 6, της συμφωνίας-πλασιού για τη γονική άδεια, η οποία περιλαμβάνεται σε παράρτημα της οδηγίας 96/34/EK του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES ⁽¹⁾, την έννοια ότι αποκλείει να εφαρμοσθεί σε εργαζόμενο ο οποίος κατά τον χρόνο της απολύσεώς του βρίσκεται σε γονική άδεια μερικού χρόνου διάταξη εθνικού δικαίου όπως το άρθρο L. 3123-13 του code du travail (εργατικού κώδικα), ως έχει κατά τον κρίσιμο χρόνο, κατά το οποίο «Η αποζημίωση απολύσεως και η αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησεως εργαζομένου που εργάστηκε στη ίδια επιχείρηση τόσο υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως όσο και υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως υπολογίζονται αναλογικά προς τις περιόδους εργασίας που πραγματοποιήθηκαν υπό έκαστο καθεστώς από την πρόσληψη του εργαζομένου στην επιχείρηση»;
- 2) Έχει η ρήτρα 2, σημεία 4 και 6, της συμφωνίας-πλασιού για τη γονική άδεια, η οποία περιλαμβάνεται σε παράρτημα της οδηγίας 96/34/EK του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και τη CES, την έννοια ότι αποκλείει να εφαρμοσθεί σε εργαζόμενο ο οποίος κατά τον χρόνο της απολύσεώς του βρίσκεται σε γονική άδεια μερικού χρόνου διάταξη εθνικού δικαίου όπως το άρθρο R. 1233-32 του code du travail (εργατικού κώδικα), κατά το οποίο, κατά το χρονικό διάστημα της αδείας επανεντάξεως που υπερβαίνει την προθεσμία καταγγελίας, ο εργοδότης καταβάλλει στον εργαζόμενο μηνιαία αμοιβή το ύψος της οποίας ανέρχεται τουλάχιστον στο 65 % των υποκείμενων στις εισφορές του άρθρου L. 5422- 9 μέσωσ ακαθάριστων μηνιαίων αποδοχών των τελευταίων δώδεκα μηνών πριν από την κοινοποίηση της απολύσεως;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε κάποιο από τα δύο προηγούμενα ερωτήματα, έχει το άρθρο 157 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αποκλείει διατάξεις εθνικού δικαίου όπως αυτές των άρθρων L. 3123-13 του code du travail (εργατικού κώδικα), ως έχει κατά τον κρίσιμο χρόνο, και R. 1233-32 του ίδιου κώδικα, στο μέτρο που ο αριθμός των γυναικών που επιλέγουν να λάβουν γονική άδεια μερικού χρόνου είναι σημαντικά μεγαλύτερος από τον αντίστοιχο αριθμό ανδρών, η δε συνακόλουθη έμμεση διάκριση η οποία συνίσταται στη λήψη μειωμένης αποζημιώσεως απολύσεως και μειωμένου επιδόματος αδείας επανεντάξεως σε σχέση με τους εργαζομένους που δεν έλαβαν γονική άδεια μερικού χρόνου δεν δικαιολογείται από αντικειμενικά στοιχεία μη ενέχοντα οποιαδήποτε διάκριση;

⁽¹⁾ EE L 145, σ. 4.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 30 Ιουλίου 2018 — YX

(Υπόθεση C-495/18)

(2018/C 352/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky